

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 83.361 van 9 november 1999
in de zaken A. 68.865/XII-1360
68.888/XII-1361.**

In zake : 1. Joannus SLEUTELINGS,
2. Godelieve DESLE,
die woonplaats kiezen bij
advocaat D. MATTHYS,
kantoor houdende te GENT,
Sint-Annaplein 34

tegen :

1. de Erasmushogeschool Brussel,
gevestigd te BRUSSEL,
Nijverheidskaai 170,
2. de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd
door de Vlaamse regering.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien de verzoekschriften die Joannus STEUTELINGS en Godelieve DESLE respectievelijk op 10 en 13 mei 1996 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van :

1. de hen betreffende beslissing van 26 februari 1996 van de raad van bestuur van de Erasmushogeschool Brussel, waarbij deze het advies van de beroeps-commissie bekrachtigt om aan de verzoekende partijen geen artistieke faam toe te kennen;
2. de daaraan voorafgaande beslissing van de daartoe ingestelde commissie, houdende het advies om aan de verzoekende partijen de hierboven ter sprake gebrachte faam niet toe te kennen;

Gelet op het arrest nr. 67.238 van 1 juli 1997 waarbij aan het Arbitragehof vragen worden gesteld;

Gelet op het arrest nr. 52/98 van 20 mei 1998 van het Arbitragehof;

Gelet op de beschikking van 8 juni 1998 waarbij het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het Auditoraat ermede wordt belast het onderzoek van de zaak volledig af te doen;

Gezien het aanvullend verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partijen;

Gelet op de beschikking van 28 juli 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 oktober 1998, op welke datum de zaak is uitgesteld tot de terechtzitting van 27 oktober 1998;

Gehoord het verslag van voorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. MATTHYS, die verschijnt voor de verzoekende partijen, van advocaat R. ROMBAUT, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat P. DE SOMERE, die loco advocaat P. DEVERS verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd R. VAN DER GUCHT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over het wettelijk kader.

Overwegende dat voor een goed begrip van de zaak eerst het wettelijk kader wordt geschetst waarin de bestreden beslissingen moeten worden geplaatst :

1.1. Door het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap (hierna : "hogescholendecreet") wordt het hoger onderwijs gereorganiseerd. Zo worden de instellingen voor hoger kunstonderwijs in de hogescholen geïntegreerd.

Artikel 101 van het decreet bepaalt dat de ambten van het onderwijzend personeel van de hogescholen vanaf 1 januari 1996 in de volgende drie groepen worden ingedeeld :

- "1° groep 1 : de praktijklector, de hoofdpraktijklector, de lector en de hoofdlector;
- 2° groep 2 : het assisterend personeel : de assistent, de doctor-assistent en de werkleider;
- 3° groep 3 : de docent, de hoofddocent, de hoogleraar en de gewoon hoogleraar".

Titel VII van het decreet voorziet in overgangsbepalingen. Afdeling 2 van hoofdstuk II (de artikelen 317 tot en met 332quater) bevat overgangsbepalingen voor het onderwijzend personeel.

Het eerste van die artikelen, artikel 317, luidt als volgt :

"De Vlaamse regering stelt de concordantie vast van de vervangen ambten met de overeenstemmende nieuwe ambtsbenamingen zoals bepaald in artikel 101".

1.2. De in artikel 317 van het hogescholendecreet bedoelde concordantie wordt vastgesteld bij besluit van de Vlaamse regering van 12 juni 1995 houdende concordantie van de ambten van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel van de hogescholen (hierna : "concordantiebesluit").

Artikel 3 van het concordantiebesluit bepaalt :

"Voor de leden van het onderwijzend personeel, belast met artistiek gebonden onderwijsactiviteiten in een basisopleiding van twee cycli of in de erbij aansluitende lerarenopleiding, behorend tot de studiegebieden audiovisuele en beeldende kunst, muziek en dramatische kunst, produktontwikkeling en architectuur, opleiding tot interieurarchitect, gelden de volgende concordanties (...) :

(...)
2° Het ambt van docent vervangt :

a) het wervingsambt van leraar artistieke vakken aan instellingen voor hoger kunstonderwijs (...) voor zover het betrokken personeelslid er blijk van heeft gegeven over een ruime artistieke faam te beschikken. Het hogeschoolbestuur beoordeelt dit criterium".

1.3. Bij artikel 133 van het decreet van 8 juli 1996 betreffende het onderwijs VII (hierna : "onderwijsdecreet VII") wordt artikel 317, met uitwerking vanaf 1 januari 1996, aangevuld met volgende twee nieuwe leden :

"Voor wat betreft de leden van het onderwijzend personeel, belast met artistiekgebonden onderwijsactiviteiten in een basisopleiding van twee cycli of in de erbij aansluitende lerarenopleiding, behorend tot de studiegebieden audiovisuele en beeldende kunst, muziek en dramatische kunst, produktontwikkeling en architectuur, opleiding tot interieurarchitect, dient de Vlaamse regering de concordantie tot docent voor te behouden aan de personeelsleden die over een ruime artistieke faam beschikken.

Het hogeschoolbestuur kent de artistieke faam toe en legt hiervoor de beoordelingscriteria vast".

Deze aanvulling beoogt "de creatie van een decretale basis voor de in het (concordantie)besluit vastgelegde werkwijze" (Vlaamse Raad, Gedr. St., 310 (1995-1996) - Nr. 2, p. 18, en Nr. 3, p. 38-39).

1.4. Bij arrest nr. 80/97 van 17 december 1997 vernietigt het Arbitragehof echter artikel 133 van het onderwijsdecreet VII, evenals artikel 148, 8°, "in zoverre het de inwerkingtreding regelt van het vernietigde artikel 133". Die vernietiging steunt inzonderheid op volgende overwegingen :

"B.7. Alle verzoekende partijen voeren de schending aan van artikel 24, § 5, van de Grondwet, doordat aan de hogeschoolbesturen een regelingsbevoegdheid wordt toegekend met betrekking tot het vaststellen van essentiële regels inzake de inrichting van het onderwijs.

B.8. Krachtens het eerste lid van de bestreden bepaling (artikel 133) dient de Vlaamse Regering - wat de leden van het onderwijzend personeel betreft die belast zijn met artistiekgebonden onderwijsactiviteiten in een basisopleiding van twee cycli of in de erbij aansluitende lerarenopleiding, behorende tot de studiegebieden audiovisuele en beeldende kunst, muziek en dramatische kunst, productontwikkeling en architectuur, opleiding tot interieurarchitect - de concordantie tot docent voor te behouden aan de personeelsleden die over een ruime artistieke faam beschikken. De artistieke faam wordt, krachtens het tweede lid van die bepaling, « toegekend » door het hogeschoolbestuur, dat hiervoor de beoordelingscriteria vastlegt.

B.9.1. Artikel 24, § 5, van de Grondwet bepaalt dat de inrichting, erkenning of subsidiëring van het onderwijs door de gemeenschap wordt geregeld door de wet of het decreet.

B.9.2. Die bepaling drukt de wil uit van de Grondwetgever om aan de bevoegde wetgever de zorg voor te behouden een regeling te treffen voor de essentiële aspecten van het onderwijs wat de inrichting, erkenning of subsidiëring ervan betreft, doch verbiedt niet dat onder bepaalde voorwaarden opdrachten aan andere overheden worden gegeven.

Artikel 24, § 5, vereist dat de door de decreetgever verleende opdrachten slechts op de tenuitvoerlegging van de door de decreetgever zelf vastgestelde beginselen betrekking hebben. Via die opdrachten kan een gemeenschapsregering of een andere overheid de onnauwkeurigheid van die beginselen niet opvangen of onvoldoende omstandige beleidskeuzes niet verfijnen.

B.10. De voorwaarden volgens welke leden van het personeel belast met artistiekgebonden onderwijsactiviteiten tot het ambt van docent kunnen worden geconcordeerd, betreffen de rechtspositie van het onderwijzend personeel; zij vormen immers een element in de loopbaanregeling van het personeel. Bijgevolg behoren zij tot de regels die op de inrichting en, wat het gesubsidieerd onderwijs betreft, op de subsidiëring van het onderwijs, in de zin van artikel 24, § 5, van de Grondwet betrekking hebben.

B.11. Door zich ertoe te beperken te bepalen dat de concordantie tot docent wordt voorbehouden aan de

personeelsleden die over een ruime artistieke faam beschikken, terwijl het vaststellen van de beoordelingscriteria voor die artistieke faam aan de hogeschoolbesturen wordt toegewezen, heeft de decreetgever, in strijd met artikel 24, § 5, van de Grondwet, het regelen van een voor de rechtspositie van de in de bestreden bepaling bedoelde personeelsleden essentieel gegeven, te weten de omschrijving van de voor de concordantie tot docent als voorwaarde gestelde artistieke faam, in zijn geheel aan de hogeschoolbesturen overgelaten.

Het gegeven dat de decreetgever van oordeel was dat algemene beoordelingscriteria voor het omschrijven van de artistieke faam kunnen worden opgesteld, duidt erop dat, naar het inzicht van de decreetgever zelf, het erkennen van de artistieke faam, enerzijds, de louter individuele en concrete appreciatie omtrent elk personeelslid afzonderlijk overstijgt en, anderzijds, moet geschieden aan de hand van vooraf vastgestelde, algemeen geldende criteria.

De Vlaamse Regering argumenteert dat het begrip artistieke faam voor elke onderwijsinstelling een eigen inhoud kan hebben, zodat een toewijzing van regelingsbevoegdheid aan de onderscheiden onderwijsinstellingen verantwoord is.

Dat argument faalt naar recht : de zorg om de eigenheid van de schoolinstelling te vrijwaren kan nooit zo ver reiken dat voorbijgegaan wordt aan de gelijkheid waarop de personeelsleden krachtens artikel 24, § 4, van de Grondwet aanspraak hebben; bovendien is het uitwerken van bekwaamheidsvereisten niet zonder gevolg op de gelijkwaardigheid van de door de betrokken onderwijsinstellingen uitgereikte diploma's, welke gelijkwaardigheid maar kan worden bereikt wanneer het door die instellingen op vergelijkbare studiegebieden verstrekte onderwijs evenwaardig is, welke evenwaardigheid mede van de aan het onderwijzend personeel opgelegde bekwaamheidsvereisten afhangt".

1.5. Bij artikel 79 van het decreet van 14 juli 1998 betreffende het onderwijs IX (hierna : "onderwijs-decreet IX"), dat in het Belgisch Staatsblad van 29 augustus 1998 is bekendgemaakt, wordt de bevoegdheid van het hogeschoolbestuur retroactief ten dele hersteld. Die bepaling voegt namelijk een artikel 317bis in het hogeschooldecreet in, waaruit blijkt dat de concordantie als assistent weliswaar de regel is (§ 1), maar dat een concordantie als docent mogelijk is "voor zover het betrokken personeelslid, belast met artistiekgebonden

onderwijsactiviteiten over een ruime artistieke faam beschikt" (§ 2). Het hogeschoolbestuur erkent de "ruime artistieke faam" op basis van de door het decreet vastgelegde criteria (§ 3).

Luidens artikel 83, 4°, van het onderwijs-decreet IX heeft artikel 79 uitwerking met ingang van 1 januari 1996;

2. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

2.1. Verzoeker werd met ingang van 1 september 1989 vast benoemd als leraar transpositie aan het Koninklijk Muziekconservatorium te Brussel.

Verzoekster werd met ingang van 1 september 1985 vast benoemd als lerares notenleer aan het Koninklijk Muziekconservatorium te Brussel.

2.2. Op 29 januari 1996 besluit de raad van bestuur, overeenkomstig het advies van de door hem ingestelde "commissie artistieke faam", van de Erasmus-hogeschool Brussel aan verzoekers geen artistieke faam toe te kennen.

Met een brief van 2 februari 1996 wordt hun meegedeeld dat indien zij niet akkoord kunnen gaan met de beslissing, zij bij een interne beroepscommissie een schriftelijke en gemotiveerde klacht kunnen indienen, welke commissie de klacht "individueel (zal) aanhoren".

2.3. Op 26 februari 1996 adviseert de beroepscommissie van de Erasmushogeschool Brussel met betrekking tot verzoekers :

"Klacht van SLEUTELINGS Joannus (KCB)

De voorzitter geeft kennis van de klacht van betrokkene. Betrokkene verwijst enkel naar art. 320 van het decreet van 13 juli 1994 maar verder geen argumenten bevat om de uitgevoerde concordantie te wijzigen.

De beroepscommissie meent op die basis geen wijziging te kunnen voorstellen aan de concordantie van de heer Joannus SLEUTELINGS.

Betrokkene zal hiervan schriftelijk op de hoogte worden gebracht.

Klacht van DESLE Godelieve (KCB)

De voorzitter geeft kennis van de klacht van betrokkene.

Betrokkene doceert artistiek gebonden onderwijs-activiteiten. Betrokkene wenst geconcordeerd te worden naar het ambt van docent en roept hiervoor artistieke faam in.

De voorzitter stelt vast dat de schriftelijke klacht geen bijkomende elementen aanbrengt om aan betrokkene artistieke faam toe te kennen.

Wel kan opgemerkt worden dat betrokkene in het verleden vastbenoemd werd op basis van een dossier en van een gunstig inspectieverslag en tot op heden geen negatieve beoordeling kreeg.

Hearing Godelieve DESLE :

De voorzitter verzoekt betrokkene aanvullende gegevens aan te brengen ter staving van haar klacht en o.m. omtrent haar pedagogische, artistieke en organisatorische activiteiten in en buiten het departement KCB.

Betrokkene antwoordt hierop dat zij pedagogisch actief is in het DK0 en hierdoor studenten recruteert voor het KCB en dat zij in het KCB optimale resultaten behaalt met haar klas.

Zij antwoordt ook dat zij een internationale uitwisseling heeft georganiseerd.

Op een vraag aan betrokkene of zij haar functie aanziet als een functie van docent (te motiveren op basis van het opleidingsprogramma) blijft betrokkene het antwoord schuldig.

De beroepscommissie beslist om ongunstig te adviseren voor het toekennen van artistieke faam aan mevrouw Godelieve DESLE dit op basis van :

1. het gebrek aan schriftelijke en mondelinge motivatie van de klacht
2. de vaststelling dat betrokkene eenzijdig artistieke faam identificeert met goed doceren".

2.4. Op 11 maart 1996 wordt aan verzoeker meegedeeld dat de raad van bestuur op 26 februari 1996 het advies van de beroepscommissie heeft bekrachtigd om hem geen artistieke faam toe te kennen.

Op 11 maart 1996 wordt aan verzoekster meegedeeld dat de raad van bestuur op 26 februari 1996 het advies van de beroepscommissie heeft bekrachtigd om haar geen artistieke faam toe te kennen;

3. Over de ontvankelijkheid van de beroepen.

3.1. Overwegende dat in beide zaken de tweede bestreden beslissing zich tegenover de eerste bestreden beslissing verhoudt als een voorbereidende beslissing; dat ze dus niet mee vernietigd dient te worden; dat wel haar onwettigheid de onwettigheid van de eerste bestreden beslissing kan meebrengen;

Overwegende dat de beroepen derhalve als onontvankelijk worden afgewezen in zoverre ze tegen de tweede bestreden beslissing zijn gericht;

4. Over de gegrondheid van de beroepen.

4.1. Overwegende dat het eerste, tweede, derde en vierde annulatiemiddel in beide beroepen betrekking hebben op het hogescholendecreet zoals het eruit zag vóór de wijzigingen bij het onderwijsdecreet IX vermeld in 1.5 hierboven; dat er dus geen aandacht aan besteed moet worden;

4.2. Overwegende dat in zijn vijfde middel verzoeker de schending aanvoert van de verplichting tot formele motivering;

Overwegende dat hij die motivering terugvindt in het advies van de beroepscommissie waar de raad van bestuur naar verwijst;

Overwegende dat het de motivering betreft die in 2.3. hierboven is gereproduceerd;

Overwegende dat verzoeker aan die motivering concreet verwijt dat er niets wordt gezegd "over de commentaren die verzoeker heeft neergeschreven m.b.t. de laattijdige uitnodiging tot de hoorzitting noch over de pertinente vraag naar de toepassing van art. 320 van het HOBV-decreet, noch over het door verzoeker ingediende curriculum en het dossier ter beoordeling van zijn artistieke faam";

4.2.1. Overwegende dat de eerste verwerende partij antwoordt dat verzoeker uit het oog verliest "dat de beroepscommissie zich voor het geven van zijn advies diende te baseren op de argumenten aangebracht door verzoeker in zijn bezwaarschrijven tegen de beslissing van de Commissie Artistieke Faam en zich strikt binnen de grenzen van haar opdracht diende te houden (het beoordelen van de artistieke faam op basis van criteria)"; dat zij vaststelt dat noch in het genoemde bezwaarschrift noch in het huidige verzoekschrift verzoeker aangeeft welke van bedoelde criteria verkeerd beoordeeld zouden zijn;

Overwegende dat dit verweer kan worden bijgevalen; dat wanneer verzoeker gewaagt van "de commentaren die verzoeker heeft neergeschreven", de Raad moet vaststellen dat het enige geschreven commentaarstuk van zijn hand dat in het administratief dossier voorkomt -verzoeker zelf legt geen geschreven commentaar voor- het door de eerste verwerende partij vermelde "bezwaarschrijven" is; dat in dat stuk niets meer te vinden is dan dat hij aanspraak maakt op toepassing van de overgangsregeling van artikel 320 van het hogescholende decreet; dat dit artikel 320 niets te maken heeft met de beoordeling van artistieke faam zodat de beroepscommissie met recht aan de klacht van verzoeker geen enkel gevolg heeft gegeven;

Overwegende dat het vijfde middel van verzoeker wordt afgewezen;

4.3. Overwegende dat in zijn zesde middel verzoeker in een eerste onderdeel het redelijkheidsbeginsel, in een tweede onderdeel het zorgvuldigheidsbeginsel, in een derde onderdeel het beginsel van de onaantastbaarheid van verkregen rechten en gevestigde situaties en in een vierde onderdeel het beginsel van de redelijke termijn geschonden noemt;

4.3.1. Overwegende dat, eerste onderdeel van het middel, verzoeker het redelijkheidsbeginsel geschonden acht omdat hem ten onrechte artistieke faam wordt ontzegd en omdat geen rekening wordt gehouden met pedagogische kwaliteiten terwijl artistieke faam niet het (enige) criterium is dat waarborgen biedt voor pedagogisch niveau;

4.3.1.1. Overwegende wat het bezit van artistieke faam betreft, dat verzoeker de kans heeft gehad en niet gegrepen om ten overstaan van de interne beroepscommissie aan te tonen dat die faam hem ten onrechte is ontzegd; dat verzoeker geen enkel excuus aanvoert waarom hij ten overstaan van de Raad van State bezwaren tegen de beslissing van de verwerende partij doet gelden waarmee hij, hoewel hem de kans daartoe werd geboden, de verwerende partij zelf niet heeft geconfronteerd vooraleer zij haar beslissing nam;

Overwegende dat, zoals gezien in 1.5., de criteria voor de beoordeling van ruime artistieke faam, in artikel 317bis van het hogescholendecreet zijn vastgesteld; dat geen ervan op pedagogische kwaliteiten betrekking heeft; dat de verwerende partij terecht stelt dat zij "hieraan niets kan veranderen";

Overwegende dat het middel in zijn eerste onderdeel niet kan worden aangenomen;

4.3.2. Overwegende, tweede onderdeel van het middel, dat verzoeker schending van het zorgvuldigheidsbeginsel hierin ziet dat het invullen en de interpretatie van de criteria "de grootste willekeur mogelijk maken", dat de samenstelling van de beoordelingscommissie "heel wat vragen oproept", zoals of ze allen wel bekwaam en objectief zijn en op grond van welke criteria ze zijn uitgekozen, dat artisitieke faam "een zeer subjectief begrip" is, dat verzoekers pedagogische kwaliteiten niet beoordeeld konden worden door commissieleden die vreemd zijn aan zijn conservatorium;

4.3.2.1. Overwegende dat verzoeker zelf schrijft dat zijn beschouwingen over de samenstelling van de beoordelingscommissie een "misschien te scherp gestelde kritiek" uitmaken; dat ze in elk geval te vaag zijn;

Overwegende dat als verzoeker de criteria voor de beoordeling van artistieke faam en de eis zelf van het bezit van artistieke faam bekritiseert, hij kritiek uitoefent op het hogescholendecreet waarin immers die criteria zijn vastgesteld en die eis is gesteld; dat die kritiek dus niet relevant is voor de beoordeling van de wettigheid van een beslissing die de bewuste bepalingen van het decreet alleen maar toepast;

Overwegende dat in 4.3.1.1. is gezien dat de decretale criteria voor de beoordeling van artistieke faam geen ruimte laten voor pedagogische kwaliteiten; dat de leden van de beoordelingscommissie dus verzoekers pedagogische kwaliteiten niet eens mochten beoordelen;

Overwegende dat het middel in zijn tweede onderdeel niet kan worden aangenomen;

4.3.3. Overwegende dat in het derde onderdeel van het middel verzoeker aanvoert dat hetgeen hij in zijn tweede, derde en vierde annulatiemiddel heeft uiteengezet, ook een aantasting inhoudt van verkregen rechten en gevestigde situaties : in deze middelen, zo stelt hij, heeft hij immers aangetoond dat de aangevochten beslissing de opheffing inhoudt van een administratieve rechtshandeling die aan verzoeker rechten toekent "ofschoon dit noch door de wet noch door een onderliggende reglementering is toegelaten";

4.3.3.1. Overwegende dat in 4.1. is gezien dat aan verzoekers tweede, derde en vierde annulatiemiddel geen aandacht besteed moet worden nu het hogescholendecreet gewijzigd is bij het onderwijsdecreet IX; dat het aldus gewijzigde hogescholendecreet de "opheffing" van de door verzoeker geïmplementeerde rechtshandeling -zijn vroegere benoeming tot leraar transpositie- mogelijk maakt; dat verzoeker de verwerende partij dus niet ten laste kan leggen dat zij met de bestreden beslissing aan die benoeming een einde maakt "ofschoon dit noch door de wet noch door een onderliggende reglementering is toegelaten";

Overwegende dat het derde onderdeel van het middel niet kan worden aangenomen;

4.3.4. Overwegende dat in het vierde onderdeel van het middel verzoeker betoogt dat de termijn die hem werd geboden om op een hoorzitting van de beroepscommissie te verschijnen onredelijk kort was;

4.3.4.1. Overwegende dat de verwerende partij terecht antwoordt dat, naar in het verzoekschrift zelf te lezen staat, verzoeker reeds door de brief van 2 februari 1996 -brief vermeld in 2.2. hierboven- wist dat de commissie op 17 februari en op 24 februari 1996 zou zetelen; dat hij dus behoorlijk de tijd had om zijn verhoor voor te

bereiden; dat overigens verzoeker niet aantoonde dat hij de beroepscommissie met meer heeft geconfronteerd dan met zijn in 4.2.1. besproken bezwaarschrift, met name met de klacht dat de hem gegunde termijn te kort was; dat, wat meer is, verzoeker niet eens op de hoorzitting verschenen is zonder dat enig excuus daarvoor voorhanden blijkt te zijn; dat als hij meent dat hij gewoon mocht wegblijven omdat de tijd hem gegund om zijn verschijnen voor te bereiden te kort was, hij zich bevoegd acht om zijn eigen rechter te zijn;

Overwegende dat het middel in zijn vierde onderdeel niet kan worden aangenomen;

4.3.5. Overwegende dat het zesde middel van verzoeker integraal moet worden verworpen;

4.4. Overwegende dat in haar vijfde middel verzoekster de schending aanvoert van de verplichting tot formele motivering;

Overwegende dat zij in haar verzoekschrift betoogt dat de raad van bestuur zijn besluit motiveert door te verwijzen naar het advies van de beroepscommissie, van welk advies zij de inhoud niet kent;

Overwegende dat zij van dat advies kennis heeft kunnen nemen in het administratief dossier; dat zij in haar memorie van wederantwoord verklaart te blijven zitten met de vraag "waarom haar argumenten m.b.t. haar prestaties en haar pedagogische verwezenlijkingen als niet voldoende overtuigend van de hand (werden) gewezen";

4.4.1. Overwegende dat in het dossier van de zaak niet ook maar één concreet argument kan worden aangetroffen dat verzoekster bij de beroepscommissie

heeft aangevoerd om te staven dat zij artistieke faam bezat; dat integendeel niets in het dossier de vaststelling van de beroepscommissie tegensprekt "dat betrokkene eenzijdig artistieke faam identificeert met goed doceren"; dat die niet ontkrachte vaststelling volstaat ter verantwoording van het ongunstige advies van de commissie, wier enige opdracht was zich uit te spreken over het al dan niet bezitten van artistieke faam; dat het vijfde middel van verzoekster niet gegrond is;

4.5.1. Overwegende dat in het eerste onderdeel van haar zesde annulatiemiddel verzoekster het redelijkheidsbeginsel geschonden noemt omdat haar de voor de betrekking van docent vereiste bekwaamheid wordt ontzegd uitsluitend op grond van het criterium artistieke faam;

4.5.1.1. Overwegende dat de verwerende partij terecht antwoordt dat wanneer zij zich uitsluitend door het al dan niet bezitten van artistieke faam heeft laten leiden, zij zich aan het hogescholendecreet geconformeerd heeft; dat het onderdeel niet gegrond is;

4.5.2.1. Overwegende dat om in het tweede onderdeel van haar zesde middel het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden te noemen, verzoekster voor een deel teruggrijpt naar de kritiek van verzoeker die in 4.3.2.1. hierboven werd afgewezen;

4.5.2.2. Overwegende dat ze het ook nog heeft over haar gedane mededelingen met betrekking tot het verloop van de beroepsprocedure "die heel wat misverstanden hebben doen rijzen"; dat zij betoogt dat een bericht als "Klachten tegen de adviezen omtrent de artistieke faam zullen niet op zichzelf behandeld worden maar dienen opnieuw ingediend onder de vorm van een beroep tegen de beslissing ..." door haar aldus begrepen kon worden dat de beroepscommissie geen echt nieuw onderzoek zou wijden

aan de adviezen over de artistieke faam zodat zij onvoldoende voorbereid op de hoorzitting van de beroepscommissie verscheen;

Overwegende dat wanneer zij, zich beroepend op die beweerde misleiding, zich tot de regeringscommissaris richt met een brief van 13 maart 1999, zij nog steeds haar artistieke faam niet bepleit, maar haar pedagogische faam; dat men zich dus tevergeefs afvraagt wat zij dan wel op het stuk van artistieke faam aan de beroepscommissie had kunnen voorleggen was zij wel voldoende voorbereid geweest;

Overwegende dat het tweede onderdeel van verzoeksters zesde middel niet gegrond is;

4.5.3. Overwegende dat het derde onderdeel van verzoeksters zesde middel samenvalt met het derde onderdeel van het zesde middel van verzoeker; dat het dus om de redenen opgegeven in 4.3.3.1. moet worden afgewezen;

4.5.4. Overwegende dat het zesde middel integraal moet worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De beroepen worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de beroepen, bepaald op achtduizend frank, komen ten laste van verzoekers, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negen november 1900 negenennegentig, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	voorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	J. BAERT,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

J. BORRET.